

Podkast "Geopolityczny Raport Mniejszości"

s02e10

TYTUŁ

Wrogie przejęcie samego Iranu

WERSJA ORYGINALNA SKRYPTU, KTÓREJ KOLEJNE WERSJE NIE PRZECHODZIŁY PRZEZ Google NotebookLM, a potem w YouTube film na podstawie poniższych danych co prawda nie został skasowany, ale YT wyrzucił go z podkastu (listy odtwarzania)

To, co za chwilę usłyszycie, to tylko najbardziej ogólny zarys, wierzchołek góry lodowej. To obraz tego, jak organizacje islamistyczne, których główny ośrodek decyzyjny to kontrolujący Iran Korpus Strażników Rewolucji, metodycznie realizują plan zniszczenia Zachodu. Z pobudek religijnych, w rytm ideologii dżihadystycznych i całego miksu różnych motywacji. Realizują zniszczenie nas i tego, co nasi przodkowie tworzyli przez pokolenia.

Dziś dowiecie się, jakie struktury sojuszy, w tym organizacji kryminalnych, prowadzą walkę z Zachodem. W tym Izraelem. W tym nami, Polską. Bo podoba nam się to czy nie... Izrael to sprokurował wciągnięcie nas w ten konflikt czy nie... jedziemy z nim na jednym wózku. W trzech następnych epizodach słuchowiska opowiem wam o wrogich przejęciach realizowanych przez specjalizujących się w takiej działalności islamistach: nieudane wrogie przejęcie Jordanii, wrogie -- oczywiście częściowe i hybrydowe przejęcie Libanu, wrogie przejęcie Iraku, mistrzowsko przeprowadzone wrogie przejęcie amerykańskich demokratów, wrogie przejęcie klasy politycznej Francji, Zjednoczonego Królestwa czy Szwecji.

Kiedy mówimy "Iran zrobił coś..." albo "Iran...."
co mamy na myśli?

Działania, które opiszę poniżej pokazują, że Iran nie jest żadnym państwem-narodem., Jest bazą główną dla ekspansywnej organizacji militarnej, która za priorytet uznaje korozję suwerenności innych państw na rzecz własnej dominacji ideologicznej i ekonomicznej.

Nikt o tym nie mówi i nie stara się przepchnąć do szerszej świadomości tych rewelacji, bo wrogie przejęcie sięga elit władz politycznych USA (przejęcie demokratów jest aktualnie wręcz oczywiste - będzie osobny odcinek już wkrótce).

Prawidło portalu Gavagai.pl

Prawidło z książki Feudalizm...

Módlmy się o to, aby cele i aspiracje elit wysyłających nas na wojny były zgrane z losem i dobrostanem nas, którzy na wojnę są wysyłani.

Drugie prawidło:

Podmiot dokonujący podboju lub zniszczenia starego układu sił prowadzi specyficzną wojnę narracyjną: Stara się doprowadzić do rozłamów lojalności między ludem, obywatelami, a elitami władzy. Kluczową bitwą jest sprawić, że elity stracą moralną legitymizację dla działań pbroniących starego systemu.

To stąd subwersja najeźdźcy polegała zawsze w historii na zaoferowaniu mniejszego ucisku, niż ten doświadczany ze strony aktualnego władcy.

(Praca domowa: odnieście to do aktualnej sytuacji.)

Część 1: Eksport rewolucji islamskiej

Eksport rewolucji islamskiej, zapisany w samej konstytucji Iranu, zakłada rozszerzenie wpływów teokratycznych poprzez destabilizację i „wrogie przejęcie” struktur politycznych innych państw. Iran wykorzystuje do tego model „państwa w państwie”, infiltrując lokalne społeczności i tworząc lojalne wobec siebie milicje.

1. Państwa arabskie regionu Zatoki i Bliskiego Wschodu

W tym regionie Iran stosuje najbardziej agresywne formy przejęcia, wykorzystując podziały wyznaniowe i finansując organizacje paramilitarne.

Liban

To model wzorcowy: Poprzez stworzenie Hezbollahu w latach 80., Iran przejął kontrolę nad polityką obronną i zagraniczną Libanu. Hezbollah dysponuje arsenałem potężniejszym niż oficjalna

armia kraju i posiada prawo weta w rządzie, de facto czyniąc z Libanu irański „lotniskowiec” nad Morzem Śródziemnym.

Irak

To infiltracja systemowa): Po 2003 roku Iran zainstalował swoich ludzi w strukturach państwowych Bagdadu. Kluczowym narzędziem są Siły Mobilizacji Ludowej (PMF) – konglomerat milicji opłacanych z budżetu Iraku, ale wykonujących rozkazy z Teheranu. Iran kontroluje iracki sektor energetyczny i bankowy, omijając przez nie międzynarodowe sankcje.

Jemen

Wsparcie dla rebeliantów Huti pozwoliło Iranowi zyskać wpływ na strategiczną cieśninę Bab al-Mandab. Przekształcenie lokalnego ruchu w zbrojną organizację dysponującą technologią raketową Iranu służy do szantażowania globalnego handlu morskiego.

Bahrajn i Arabia Saudyjska:

Iran wielokrotnie próbował wzniecać rebelie wśród mniejszości szyickich w tych krajach (np. próba zamachu stanu w Bahrajnie w 1981 r. czy wspieranie radykalnych duchownych, jak Nimr al-Nimr), dążąc do obalenia monarchii sunnickich.

2. Wrogie przejęcia państw Europy

W Europie IRGC nie dąży do przejęcia terytorialnego, lecz do „przejęcia struktur bezpieczeństwa” i wymianę populacji poprzez zastraszanie, infiltrację i radykalizację diaspory i terroryzm państwowy.

Terroryzm Państwowy i Zamachy:

IRGC wykorzystuje swoje placówki dyplomatyczne do planowania zamachów na dysydentów. To np. morderstwa w restauracji Mykonos w Berlinie w 1992 r. czy udaremniony zamach bombowy w Villepinte pod Paryżem w 2018 r., za który skazano irańskiego dyplomatę Asadollaha Assadięgo.

Infiltracja Instytucji Religijnych:

Realizują finansowanie centrów islamskich (np. niedawno zamknięte Centrum Islamskie w Hamburgu), które służyły jako ośrodki propagandy rewolucyjnej, rekrutacji agentów i monitorowania Irańczyków mieszkających w Europie.

Wojna Hybrydowa i Dezinformacja:

Wykorzystywanie farm trolli i cyberataków na infrastrukturę krytyczną (np. ataki na systemy rządowe Albanii w 2022 r.) w celu wymuszenia na państwach europejskich ustępstw w kwestiach politycznych i nuklearnych.

3. Współpraca IRGC z kartelami i aktywność na Zachodniej Półkuli

Na zachodniej półkuli Iran (głównie poprzez jednostkę Quds w ramach IRGC) buduje przyczółki operacyjne wymierzone bezpośrednio w USA, często współpracując z organizacjami przestępczymi.

Sojusz z Kartelami Meksykańskimi:

IRGC i Hezbollah od lat współpracują z kartelami (m.in. Los Zetas czy kartel z Sinaloa) w celu prania brudnych pieniędzy i szmuglowania narkotyków. W 2011 r. udaremniono spisek, w którym

agent IRGC próbował wynająć płatnego zabójcę z meksykańskiego kartelu do zamordowania ambasadora Arabii Saudyjskiej w Waszyngtonie.

Wenezuela i Boliwia:

Iran zbudował strategiczny sojusz z reżimami lewicowymi w Ameryce Łacińskiej. Wenezuela służy Iranowi jako baza do omijania sankcji naftowych, a w zamian Iran dostarcza technologię wojskową (drony) i doradców wywiadowczych. Istnieją doniesienia o wydawaniu wenezuelskich paszportów agentom Hezbollahu, co umożliwia im swobodne podróżowanie po regionie.

Tri-Border Area (TBA):

Na styku granic Argentyny, Brazylii i Paragwaju IRGC stworzył centrum logistyczne dla operacji finansowych i przemytu. To stamtąd zaplanowano najkrwawsze zamachy w Ameryce Południowej (np. atak na centrum kultury żydowskiej AMIA w Buenos Aires w 1994 r.).

Infiltracja USA i Kanady:

To choćby wykorzystywanie fundacji (np. Alavi Foundation w Nowym Jorku) do szerzenia wpływów i zbierania informacji wywiadowczych. Reżim celowo wykorzystuje otwartość zachodnich społeczeństw, by budować siatki „uśpionych agentów” gotowych do akcji w przypadku bezpośredniej konfrontacji z USA.

Zarządzanie rewolucją w najbliższym otoczeniu Iranu

1. Katar jako "bezpieczna przystań" i biuro polityczne Hamasu

Katar od 2012 roku gości biuro polityczne Hamasu w Dosze, co media głównego nurtu często nazywają „kanałem dyplomatycznym”. W rzeczywistości pozwala to liderom organizacji na życie w luksusie i zarządzanie operacjami terrorystycznymi z bezpiecznej odległości, przy jednoczesnym korzystaniu z ochrony dyplomatycznej państwa posiadającego jedną z największych baz USA w regionie (Al Udeid).

Przykłady: Katar jako "bezpieczna przystań"

- Ismail Hanije i Chaled Meszal: Liderzy Hamasu przez lata rezydowali w luksusowych hotelach i willach w Dosze (np. hotel Four Seasons), skąd prowadzili dyplomację i zarządzali finansami organizacji.

- Ochrona przed ekstradycją: Mimo nacisków USA, Katar konsekwentnie odmawiał wydania liderów Hamasu, argumentując, że ich obecność jest niezbędna do negocjacji, co de facto chroniło ich przed operacjami wywiadowczymi.

2. Fundusz "Mędrzec" i pranie pieniędzy przez Bonyady

Iran wykorzystuje swoje fundacje religijne (Bonyady) do transferowania środków do Hamasu i Hezbollahu pod płaszczykiem pomocy humanitarnej. Środki te pochodzą z systemowego drenażu irańskiego sektora bankowego i są prane przez filie w państwach trzecich, często unikając międzynarodowego nadzoru dzięki poufnym umowom międzybankowym.

2. Pranie pieniędzy przez Bonyady

- Mostazafan Foundation (Bonyad Mostazafan):

Ta gigantyczna fundacja, kontrolowana przez Alego Chameneiego, wykorzystuje sieć spółek w Dubaju i Turcji do transferu środków dla Hezbollahu.

- Al-Ansar Charity Society:

Organizacja w Gazie, która była bezpośrednim odbiorcą funduszy z irańskich Bonyadów, oficjalnie na pomoc dla rodzin "męczenników", a w rzeczywistości na wsparcie struktur Hamasu.

3. Al-Jazeera jako ramię propagandowe Bractwa Muzułmańskiego

Choć Al-Jazeera jest postrzegana jako nowoczesna stacja informacyjna, jej arabska redakcja jest od lat oskarżana o bycie platformą dla ideologii Bractwa Muzułmańskiego. Stacja systematycznie promuje narrację Hamasu i Hezbollahu, legitymizując ich działania w oczach opinii publicznej świata arabskiego, co jest kluczowym elementem wojny hybrydowej Iranu.

Przykłady: Al-Jazeera jako ramię propagandowe

- Yusuf al-Qaradawi:

Nieżyjący już duchowy przywódca Bractwa Muzułmańskiego miał na antenie Al-Jazeera własny program "Szariat i życie", gdzie legitymizował ataki samobójcze i dżihad.

- Wadadah Khanfar:

Były dyrektor generalny stacji, oskarżany o bliskie powiązania z Bractwem Muzułmańskim i kształtowanie linii redakcyjnej zgodnie z interesami Kataru i Hamasu.

5. Taktyczne przymierze szyicko-sunnickie (Iran-Katar)

Iran (szyicki) i Katar (sunnicki) dzielą największe na świecie pole gazowe South Pars/North Dome. Wspólny interes ekonomiczny wymusza koordynację polityczną, która owocuje wspieraniem tych samych grup destabilizujących region (np. w Libii czy Syrii), co przeczy tezie o czysto religijnym charakterze konfliktów na Bliskim Wschodzie.

Przykłady: taktyczne przymierze (South Pars)

- Joint Technical Committee:

Regularne spotkania urzędników naftowych z Iranu i Kataru w celu koordynacji wydobycia z pola South Pars/North Dome, co wymusza stały kanał komunikacji między IRGC a katarskim ministerstwem energii.

- Saad al-Kaabi: Szef QatarEnergy, który zarządza relacjami gazowymi z Iranem, balansując między interesami ekonomicznymi a presją zachodnich sankcji.

Dogrywka:

Postawmy sobie teraz pytanie: skoro współpraca reżimu Strażników Rewolucji z właścicielami państwa-miasta Kataru jest tak głęboka, dlaczego reżim irański zaatakował i uszkodził katarską infrastrukturę eksportu LNG?

Odpowiedzią jest to: pogłębiono w ten sposób rozłam między Europą a Stanami. Bez LNG z Kataru Europa jest skazana na gaz z Ameryki... lub Rosji. Piekielnie diaboliczne.

7. Infiltracja systemów edukacji i think-tanków na Zachodzie

Katar jest największym zagranicznym darczyńcą dla amerykańskich uniwersytetów (miliardy dolarów). Część tych środków jest wykorzystywana do promowania narracji przychylniej Bractwu Muzułmańskiemu i marginalizacji krytyki Iranu, co buduje „miękką siłę” dla osi oporu w samym sercu zachodniego świata akademickiego.

- Brookings Doha Center: Think-tank finansowany przez Katar, który był krytykowany za promowanie analiz łagodzących wizerunek Bractwa Muzułmańskiego w Waszyngtonie.

- Texas A&M University: Jedna z wielu uczelni, która otrzymała setki milionów dolarów od Qatar Foundation (zarządzanej przez Mozę bint Nasser), co doprowadziło do kontrowersji dotyczących wpływu darczyńcy na programy badawcze.

8. Mechanizm "Walizki z Gotówką"

Przez lata Katar, za zgodą różnych stron, dostarczał do Gazy miliony dolarów w gotówce. Oficjalnie pieniądze miały opłacać pensje urzędników, w rzeczywistości jednak system ten pozwolił Hamasowi na zbudowanie gigantycznej infrastruktury tuneli („metra w Gazie”), gdyż gotówka jest niemożliwa do wyśledzenia przez systemy Swift czy rygory antyterrorystyczne.

Mechanizm "Walizki z Gotówką" (przykłady)

- Mohammed al-Emadi: Katarski ambasador, który osobiście wwoził walizki z milionami dolarów do Gazy przez przejście Erez, co stało się symbolem bezpośredniego finansowania Hamasu poza systemem bankowym.

- Qatar Committee for the Reconstruction of Gaza: Instytucja, przez którą przepływały środki na infrastrukturę, często wykorzystywaną później przez Hamas do celów militarnych.

9. Wykorzystanie kryptowalut do omijania sankcji

Iran i Hamas stworzyły zaawansowaną sieć giełd kryptowalutowych, które pozwalają na błyskawiczne transfery środków od darczyńców z Zatoki Perskiej bezpośrednio do jednostek operacyjnych. IRGC kontroluje kopalnie kryptowalut w Iranie, używając ich jako narzędzia do finansowania operacji zagranicznych bez zostawiania śladów w tradycyjnym systemie finansowym.

+1

Kryptowaluty i omijanie sankcji (przykłady)

- Nobitex: Największa irańska giełda kryptowalut, która według raportów analitycznych (np. Chainalysis) służyła IRGC do omijania sankcji i przesyłania środków powiązanych z grupami terrorystycznymi.

- Buy Cash: Giełda kryptowalut w Gazie, która została objęta sankcjami USA za ułatwianie transferów funduszy dla Hamasu i Palestyńskiego Islamskiego Dżihadu.

10. Wsparcie dla milicji w Ameryce Łacińskiej (Tri-Border Area)

Iran, korzystając z logistyki Hezbollahu i finansowania płynącego częściowo przez powiązane z Bractwem Muzułmańskim firmy handlowe, stworzył bazę operacyjną na styku granic Paragwaju, Brazylii i Argentyny. To tam odbywa się pranie pieniędzy z handlu narkotykami, które zasila budżety terrorystyczne na Bliskim Wschodzie.

Ameryka Łacińska (Tri-Border Area) przykłady

- Assad Ahmad Barakat: Kluczowy finansista Hezbollahu operujący w strefie trzech granic (TBA), powiązany z praniem pieniędzy przez lokalne centra handlowe i kasyna.

- Tarek El Aissami: Były wiceprezydent Wenezueli (pochodzenia syryjsko-libańskiego), oskarżany o ułatwianie kontaktów między IRGC, kartelem z Los Soles a Hezbollahem.

Dogrywka #2

Ale pranie brudnych pieniędzy jest tylko częścią większego SILNIKA EKONOMICZNEGO.

Termin z Feudalizmu we wszystkim prócz nazwy.

Lewicowe rządy, aby podtrzymać funkcjonowanie boomu na nieruchomości, są skłonne aktywować migracje po to, aby nie za ich kadencji doszło do pęknięcia bańki i załamania cen.

11. System podwójnej lojalności w Europie

Organizacje powiązane z Bractwem Muzułmańskim w Europie (często finansowane przez Katar) tworzą struktury, które pod płaszczykiem integracji budują odseparowane społeczności. Iran wykorzystuje te sieci do monitorowania diaspory i rekrutacji agentów, co jest formą „wrogiego przejścia” tkanki społecznej w państwach demokratycznych.

Przykłady:

- Islamic Relief Worldwide (IRW): Wielka organizacja charytatywna, której Izrael i niektóre państwa arabskie zakazały działalności, oskarżając ją o finansowanie Bractwa Muzułmańskiego ze środków płynących m.in. z Kataru.

- Centrum Islamskie w Hamburgu (IZH): Niedawno zamknięty ośrodek ("Błękitny Meczet"), który według niemieckiego kontrwywiadu (BfV) był bezpośrednią placówką IRGC w Europie, służącą do szerzenia ideologii rewolucyjnej.

12. Matematyczne samobójstwo i eksport radykalizmu

Reżim irański, mimo że doprowadza własny kraj do bankructwa, priorytetowo traktuje finansowanie zagranicznych "projektów". Autor dostarczonej analizy wskazuje, że podczas gdy irańscy geniusze uciekają na Zachód, pieniądze, które mogłyby ich zatrzymać, są wysyłane do Bejrutu, Gazy i Dohy, by podtrzymywać regionalną niestabilność.

- Sharif University of Technology: Wybitni absolwenci tej uczelni, jak np. nieżyjąca już medalistka Fieldsa Marym Mirzakhani, wyjechali do USA, podczas gdy Iran wydawał miliardy na finansowanie rakiet dla Hezballahu zamiast na rozwój krajowej nauki.

- Khatam al-Anbiya: Ten konglomerat IRGC przejął kontrakty, które mogłyby realizować prywatne firmy, zmuszając setki inżynierów do emigracji z powodu braku perspektyw w zmonopolizowanej gospodarce.

Dogrywki

Dogrywka #0

Krótkie wprowadzenie:

IRGC, Korpus strażników rewolucji islamskiej, to główny, dający się identyfikować ośrodek zarządzający międzynarodową machiną stworzoną do wrogiego przejmowania całych państw.

Dogrywka #1

odsłuchajcie rozdziały cz. 7 Feudalizmu. Tam to, jak jakiś ośrodek władzy sprawczości przejmuje kontrolę nad całym państwem, jest wyjątkowo sprytnie opisane.

linki do rozdziałów wklejam na kartę podcastu.

Szczególnie przestrzegam was przed charakterem treści. Z uwagi na naszą lokalną inżynierię społeczną, w konfrontacji z faktami, które tu przedstawię, uruchomią się w waszych umysłach reakcje emocjonalne. A reakcje emocjonalne uniemożliwiają logiczną analizę. A więc zapnijcie pasy.

Dla tych, którzy słuchają GRM po raz pierwszy... i wszystkich innych, przypominam jedyne, potrójne, wyznanie wiary, jakie obowiązuje w obu moich podkastach i przede wszystkim w książkach:

- Nie szukaj tego, co chcą zrobić oficjalni przywódcy. Analizuj to, co MUSZĄ zrobić państwa (reżimy, które państwa kontrolują).
- Podaj jakiś przykład...
-

Dogrywka #2

To jest bardziej ogólna, wieczna prawidłowość.

Chodzi o samobójczą cechę reżimów totalitarnych: dla zachowania stabilności wewnętrznej reżim wysyła najbardziej kłopotliwe osoby poza granicę.

Za krótkoterminową stabilność przybliża takim ruchem swoją własną ostateczną zapaść wynikającą ze zniszczenia mechanizmów innowacji i awansu społecznego.

Więcej w Feudalizmie.

(dać tekst o tym, że Jordańczycy stawali się zdominowaną mniejszością we własnym kraju).
Times 1968

Dogrywka #3

Tu powiem coś, co celowo zachowałem na koniec wątku. W przestrzeni debaty krąży hipoteza, że to izraelski wywiad był główną siłą powołującą do życia Hamas. Miał on być siłą mającą przyczynić się do utraty wpływów i siły politycznej przez Fatah.

To konkurencyjna organizacja polityczno-wojskowa, która miała duże szanse wypracować jakąś formę wygaszenia konfliktu i ułożenia sobie życia Palestyńczyków z Izraelem.

Uważam, że to właśnie miało miejsce - wynika z logiki konfliktu. Trwanie konfliktu dostarcza racji bytu i usprawiedliwienia dla władzy ekstremistów. Po obu stronach.

Ani Izrael, ani fedaini nie chcą pokoju - chcą zwycięstwa i zagłady strony przeciwnej,

Dogrywka #4

Identyczne patologie gospodarki, a więc silnika ekonomicznego, który jest sercem każdego homeostatu geopolitycznego, panują w Egipcie.

Obieg gospodarczy zdominowany jest przez wojsko. Wojskowi i służby mają pół-darmową siłę roboczą w postaci żołnierzy, wygrywają w ustawionych przetargach... wiecie już co zaraz powiem?... trzymają resztę motłochu w dole.

W rezultacie... przedsiębiorcy bez pleców powtarzają polskie powiedzonko... "nie się w tym kraju nie da zrobić". Przewaga konkurencyjna jest tak duża, że zachodni inwestorzy po prostu nie traktują działalności w Egipcie jako sensownej.

To samo było i jest przecież i w Polsce. Przykład to to, jak w latach 90 zniszczono firmę Optimus. Jak rozwalono makarony Malma.

historia biznesmenów, którzy w 1999 roku wykupili Krakowskie Zakłady Mięsne od Narodowego Funduszu Inwestycyjnego (czyli od państwa)

Tzw. układ, mający zdolność sprawczą nad instytucjami państwa, działa do dziś. Istnieją też sposoby działania rynku, które zostały przez "układ" ustanowione.

Jeśli słuchaliście pierwszego epizodu Telegramu z krańca świata, tego pt. "Czy Hitler wiedział o patologjach polskiego rynku wydawniczego?" to wiecie: Istnieje i ma się świetnie jakiś nielegalny deal między dominującym dystrybutorem książek, a Allegro. Na Allegro wydawca może sprzedawać własne ebooki dopiero po wskoczeniu w nierealnie wysoki wskaźnik sprzedaży - zdaje się ok. 10 000 miesięcznie.

Dodatkowo, na Amazon nie da się sprzedawać polskich e-booków. Moje anglojęzyczne książki sprzedawać mogę. Polskich - nie. Taki stan rzeczy w sposób oczywisty jest jakąś formą pozarynkowego uzgodnienia monopolisty.

Tym bardziej wam przypominam... jeśli będziecie kupować moje książki, to tylko ode mnie: sklep.chiny.pl.

Dogrywka #5: niemiecka firma

Oto jeden konkretny przykład na to, że islamiści już od lat 70 stosują rozmaite formy nacisku, w tym terroryzm wrogich przejęć wobec aktorów państwowych i niepaństwowych po to, aby zniechęcić je do wspierania Izraela

Dogrywka #6

Zobaczcie prawidłowość: pewna klasa reżimów nie traktuje swojego kraju i narodu jako zasobu, który ma służyć dobrostanowi i w który trzeba inwestować z myślą o przyszłych pokoleniach. Reżimy po prostu są formą "extraction system" - czyli opresyjnego pasożyta, dla którego przyszłość nie istnieje.

Podkast "Geopolityczny Raport Mniejszości" s02e10

Wrogie przejęcie samego Iranu

WERSJA SKRYPTU, KTÓRA POZWOLIŁA NA WYGENEROWANIE SLAJDÓW PRZEZ
Google NotebookLM.

TYTUŁ Wrogie przejęcie samego Iranu

Kiedy mówimy "Iran zrobił coś..." albo "Iran...." co mamy na myśli?

Przedstawiam IRGC (ang. Islamic Revolutionary Guard Corps), czyli Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej

Krótkie wprowadzenie: IRGC, Korpus strażników rewolucji islamskiej, to główny, dający się identyfikować ośrodek zarządzający międzynarodową machiną stworzoną do wrogiego przejmowania całych państw.

Odsłuchajcie rozdziały cz. 7 Feudalizmu. Tam to, jak jakiś ośrodek władzy sprawczości przejmując kontrolę nad całym państwem, jest wyjątkowo sprytnie opisane. linki do rozdziałów wklejam na kartę podkastu.

Szczególnie przestrzegam was przed charakterem treści. Z uwagi na naszą lokalną inżynierię społeczną, w konfrontacji z faktami, które tu przedstawię, uruchomią się w waszych umysłach reakcje emocjonalne. A reakcje emocjonalne uniemożliwiają logiczną analizę. A więc zapnijcie pasy.

Zdrada obietnicy redystrybucji: Rewolucjoniści obiecywali rozbić starych elit i sprawiedliwy podział bogactw naturalnych. W rzeczywistości majątek rodziny cesarskiej i prywatnych przedsiębiorców nie trafił do ludzi, lecz został przejęty przez nową kastę duchownych i dowódców wojskowych.

- Stworzenie armii równoległej (IRGC): Ajatollah Chomeini, nie ufając oficjalnej armii wyszkolonej przez Szacha, stworzył Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC) jako prywatną, ideologiczną armię podległą wyłącznie klerowi. To posunięcie zabetonowało system „państwa w państwie”.
- Wojna jako katalizator ekonomiczny: Wojna z Irakiem (1980–1988) pozwoliła reżimowi przekształcić IRGC z milicji w potężny konglomerat inżynieryjno-budowlany (Khatam al-Anbiya), który pod pretekstem odbudowy kraju przejął kontrakty na infrastrukturę, tamy i autostrady.
- Fikcyjna prywatyzacja i kradzież majątku narodowego: Podczas rzekomej „prywatyzacji” w latach 2000., państwowe monopole (telekomunikacja, kopalnie, banki) zostały sprzedane firmom-krzakom kontrolowanym przez IRGC. Przykładem jest przejęcie TCI (monopolu

telekomunikacyjnego) przez konsorcjum Mobin Trust należące do wojska, co dało reżimowi pełną kontrolę nad komunikacją obywateli.

- Bonyady – fundacje poza kontrolą: Tak zwane fundacje charytatywne (Bonyady), jak np. Fundacja Uciskanych, kontrolują obecnie około 20% PKB Iranu. Są one zwolnione z podatków, audytów i jakiegokolwiek kontroli parlamentarnej, służąc jako finansowe „czarne dziury” dla elit.
- Mechanizm pasożytniczy bankowości: Firmy należące do fundacji i wojska zaciągają w państwowych bankach miliardowe pożyczki bez zabezpieczeń, których nigdy nie spłacają. Prowadzi to do niewypłacalności banków, które są ratowane przez Bank Centralny poprzez dodruk pieniądza. To ten ukryty mechanizm, a nie same sankcje, jest bezpośrednią przyczyną hiperinflacji niszczącej oszczędności Irańczyków.
- Sankcje jako narzędzie eliminacji konkurencji: Faktem unikany przez media jest to, że zachodnie sankcje paradoksalnie umocniły reżim, zmuszając legalny, prywatny biznes do bankructwa i pozostawiając cały rynek oraz lukratywny przemysł w rękach generałów IRGC.
- Systemowa likwidacja przyszłości (Drenaż mózgów): Reżim stworzył system tak toksyczny dla wolnej przedsiębiorczości, że co roku 150 tysięcy najlepiej wykształconych specjalistów opuszcza kraj. Iran ponosi koszty ich edukacji, po czym traci ich potencjał na rzecz Zachodu, co autor analizy nazywa „matematycznym samobójstwem”.

Podsumowując, rewolucja 1979 roku nie była wyzwoleniem narodu, lecz precyzyjnie wykonanym, trwającym dekady wrogim przejęciem, w którym wojskowy kartel i religijne fundacje wykorzystują 88 milionów ludzi jako zakładników własnego monopolu.

Ale pranie brudnych pieniędzy jest tylko częścią większego SILNIKA EKONOMICZNEGO. Termin z Feudalizmu we wszystkim prócz nazwy.

Lewicowe rządy, aby podtrzymać funkcjonowanie boomu na nieruchomości, są skłonne aktywować migracje po to, aby nie za ich kadencji doszło do pęknięcia bańki i załamania cen.

To jest bardziej ogólna, wieczna prawidłowość. Chodzi o samobójczą cechę reżimów totalitarnych: dla zachowania stabilności wewnętrznej reżim wysyła najbardziej kłopotliwe osoby poza granicę. Za krótkoterminową stabilność przybliża takim ruchem swoją własną ostateczną zapaść wynikającą ze zniszczenia mechanizmów innowacji i awansu społecznego. Więcej w Feudalizmie.

PRZEJECIE IRANU: Analogia do ZSRR

- Militarna fasada: Podobnie jak Związek Radziecki w 1985 roku, Iran sprawia wrażenie mocarstwa dzięki ogromnej armii i programowi nuklearnemu, podczas gdy jego fundamenty gospodarcze są w stanie rozkładu.
- Wewnętrzny pasożyt: Upadek ZSRR nie był wynikiem amerykańskich rakiet, lecz „nomenklatury” – zamkniętej kasty elit, która wyssała zasoby z kraju. Iran posiada własny odpowiednik tej kasty w postaci Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC).
- Dodatkowy fakt: Iran i Rosja zacieśniły w ostatnich latach współpracę militarną (np. dostawy dronów Shahed), co jest postrzegane przez analityków jako sojusz „państw pod oblężeniem”, próbujących wzajemnie podtrzymać swoje słabnące gospodarki.

1. IRGC: Jak wojsko przejęło państwo

- Geneza po wojnie z Irakiem: Po 1988 roku reżim obawiał się setek tysięcy bezrobotnych żołnierzy. Prezydent Rafsandżani skierował ich do odbudowy kraju, co dało początek gigantowi budowlanemu Khatam al-Anbiya.
- Fikcyjna prywatyzacja: W 2005 roku ogłoszono prywatyzację gospodarki, ale jedynym podmiotem z kapitałem było IRGC. Poprzez setki fasadowych firm przejęli oni kluczowe sektory, w tym telekomunikację (TCI) za 8 miliardów dolarów.
- Sankcje jako mur ochronny: Sankcje USA paradoksalnie pomogły IRGC, eliminując zagraniczną konkurencję (np. Total czy Siemens) i oddając monopol w ręce wojskowych karteli. Dzięki kontroli granic IRGC czerpie ogromne zyski z czarnorynkowego przemysłu.

1. Bonyady: Finansowe czarne dziury

- Fundacje wyzysku: Pierwotnie rewolucyjne fundacje charytatywne (Bonyady), mające redystrybuować majątek szacha, stały się gigantycznymi holdingami kontrolującymi 20% PKB Iranu.
- Immunitet podatkowy: Bonyady nie płacą podatków, nie podlegają audytom i odpowiadają wyłącznie przed Najwyższym Przywódcą.
- Mechanizm hiperinflacji: Nierentowne fabryki Bonyadów zaciągają miliardowe pożyczki w państwowych bankach, których nigdy nie spłacają. Aby ratować bankrutujące banki, Bank Centralny dodrukowuje pieniądze, co niszczy wartość riala i wpędza klasę pracującą w nędzę.

1. Drenaż mózgów: wyrzucanie z kraju aktywnych, wichrzycieli itp.

- Zmarnowany potencjał: Iran posiada jedną z najlepiej wykształconych populacji w dziedzinie STEM (nauka, technologia, inżynieria) na świecie. Uniwersytet Sharif jest uznawany za „MIT Bliskiego Wschodu”.
- Eksport geniuszy: Ponieważ gospodarka jest zdominowana przez kartele IRGC, młodzi zdolni ludzie nie mają szans na uczciwy biznes i masowo emigrują (ok. 150 tys. specjalistów rocznie).
- Finansowanie wrogów: Iran płaci za edukację swoich najzdolniejszych obywateli, którzy tuż po studiach wyjeżdżają budować potęgę Doliny Krzemowej, pracując dla firm takich jak Google czy Tesla.
- Dodatkowy fakt: Szacuje się, że straty Iranu wynikające z drenażu mózgów wielokrotnie przewyższają zyski z eksportu ropy naftowej, co czyni ten proces najbardziej dewastującym elementem „autopsji” tego państwa.

1. Diagnoza końcowa

- Stan na rok 2026: Iran znajduje się w fazie „opóźnienia” między matematyczną śmiercią gospodarki a fizycznym upadkiem rządu. System, w którym 20% gospodarki to podatkowe czarne dziury, a elita siłowo wypycha własnych geniuszy z kraju, jest nie do utrzymania na dłuższą metę.
- Puste barykady: Reżim nie przygotowuje się do wojny światowej, lecz barykaduje drzwi bankrutującej korporacji, bojąc się momentu, w którym obywatele upomną się o swoje udziały.

Zakończenie:

Identyczne patologie gospodarki, a więc silnika ekonomicznego, który jest sercem każdego homeostatu geopolitycznego, panują w Egipcie.

Obieg gospodarczy zdominowany jest przez wojsko. Wojskowi i służby mają pół-darmową siłę roboczą w postaci żołnierzy, wygrywają w ustawionych przetargach... wiecie już co zaraz powiem?... trzymają resztę motłochu w dole. W rezultacie... przedsiębiorcy bez pleców powtarzają polskie powiedzonko... "nic się w tym kraju nie da zrobić". Przewaga konkurencyjna jest tak duża, że zachodni inwestorzy po prostu nie traktują działalności w Egipcie jako sensownej.

To samo było i jest przecież i w Polsce. Przykład to to, jak w latach 90 zniszczono firmę Optimus. Jak rozwalono makarony Malma. historia biznesmenów, którzy w 1999 roku wykupili Krakowskie Zakłady Mięsne od Narodowego Funduszu Inwestycyjnego (czyli od państwa)

Tzw. układ, mający zdolność sprawczą nad instytucjami państwa, działa do dziś. Istnieją też sposoby działania rynku, które zostały przez "układ" ustanowione.

Zobaczcie prawidłowość: pewna klasa reżimów nie traktuje swojego kraju i narodu jako zasobu, który ma służyć dobrostanowi i w który trzeba inwestować z myślą o przyszłych pokoleniach. Reżimy po prostu są formą "extraction system" - czyli opresyjnego pasożyta, dla którego przyszłość nie istnieje.